

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214228780
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7214228780.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47150513, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, proti žalovanému: E. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu trvale v M., P. 5, o zaplatenie 777,51 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/117/2015-78 zo dňa 5.11.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie zamietol žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia 777,51 € s prísl. (úrokov z omeškania) a náhrady trov konania. Rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si svoj nárok uplatnil titulom neuhradených faktúr, ktorými boli vyfakturované žalovanému sumy za poskytovanie elektronických komunikačných služieb právnym predchodcom žalobcu a to na základe Zmluvy o pripojení, ktorú žalovaný s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom uzavrel v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách dňa 16.9.2011. Úroky z omeškania si uplatnil žalobca podľa splatnosti jednotlivých faktúr v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže išlo o drobný spor, súd v zmysle § 115a ods. 2 nenariadil pojednávanie a došlo len k verejnému vyhláseniu rozsudku na základe predložených dôkazov. Súd z odôvodnení ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu Slovak Telecom a.s. uzavreli so žalobcom dňa 24.6.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom boli pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1., ktorú prílohu však žalobca predložil súdu neúplnú a to len pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 394,36 € proti dlžníkovi JQ..

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 43 ods. 1,2, § 42 ods. 1,4 písm. a/, b/ zákona č. 610/2003 Z.z., podľa § 53 ods. 1, 4 písm. k/ ods. 5 Občianskeho zákonníka, podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa ust. § 3 vl.nar. SR č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 a následne uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu. Dôvodil, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, podľa ktorej má účastník jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť, pričom následky spojené s nesplnením tejto povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý si tieto povinnosti nesplnil. V danom prípade ide o sporové konanie, teda účastníci majú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a žalobca mal uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré uplatnený nárok odôvodňujú a označiť a predložiť dôkazy preukazujúce tieto tvrdenia, čo však nevykonal, a teda neunesol svoje dôkazné bremeno. Následne sa súd zaoberal definíciou vecnej aktívnej i pasívnej legitímácie a uviedol, že žalobca nepreukázal, že ne neho prešlo právo spoločnosti Slovak Telecom na zaplatenie uplatneného nároku a dospel k záveru, že v danom súdnom spore žalovaný nemá aktívnu

legitimáciu a žalobu preto zamietol. Okrem toho uviedol, že žalobca nepreukázal vznik časti uplatnenej pohľadávky, t.j. že mu vznikol nárok na uplatnené zmluvné pokuty. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovaný nežiadal rozhodnúť o povinnosti nahradiť mu trovy konania, preto o jeho trovách nerozhodoval a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

4. V zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalobca podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. a § 205 ods. 1 písm. d/ O.s.p., t.j., že sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a že ich ako účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Uplatnil odvolací dôvod aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., teda že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalobca súdu nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu spolu s odvolaním, žalobca predložil nový dôkaz, a to Zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, z ktorých vyplýva legitimácia žalobcu byť v predmetnom konaní ako účastník konania. Argumentoval ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je dlžníkovi oznámené alebo pokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcoví. V prípade, ak by aj žalovanému nebolo postúpenie pohľadávky oznámené, stane sa tak prostredníctvom súdu pri doručovaní žaloby. Vyslovil názor, že ak v súvislosti s nepredloženou celou prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013, ktorou žalobca preukazoval svoju aktívnu legitimáciu v konaní, súd mal toto neúplné podanie akceptovať a vyzvať žalobcu, aby podanie doplnil a preukázal svoju aktívnu legitimáciu, pričom aby ho aj poučil o následkoch neopravenia alebo nedoplnenia podania, čo však prvostupňový súd v konaní neurobil. Tým žalobcovi zabránil konať pred súdom a uplatniť si svoj nárok v konaní pred súdom (argumentoval teda § 43 ods. 1 O.s.p.). Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Vyjadrenie k odvolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

6. Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a krajský súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

7. Podľa ust. § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 veta prvá tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté výroky rozsudku aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že neboli dané dôvody ani pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého rozhodnutia.

9. Žalobca použil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/, e/ O.s.p., v spojení s § 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p., platného a účinného v čase podania odvolania za súčasne platnej právnej úpravy, ide o odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. e/, g/ CSP.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil ako dôkaz o svojej aktívnej pasívnej legitimácii v spore Zmluvu o postúpení pohľadávok od spoločnosti Slovak Telecom, nepredložil však úplnú prílohu k tejto zmluve, ktorá špecifikuje jednotlivé pohľadávky, ktoré boli postúpené. Na č.l. spisu je uvedená pohľadávky, ktorá evidentne smeruje proti inej osobe ako žalovanému. Súd prvej inštancie síce výzvou zo dňa 27.3.2015 požiadal žalobcu o zaslanie ešte jedného rovnopisu žaloby s prílohami, nepožiadaval však o prílohu, ktorá svedčí o postúpení pohľadávky priamo voči žalovanému. Následne bez pojednávania ako pri drobnom spore verejne vyhlásil zamietavý rozsudok pre nepreukázanie vecnej pasívnej legitimácie žalobcu. Takýto prísne formalistický prístup súdu nie je v súlade s ústavnou zásadou a právom sporovej strany na spravodlivé súdne rozhodnutie. Napokon v odvolacom konaní žalobca správnu prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok už pripojil a osvedčil svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore.

11. Súd prvej inštancie sa v rozsudku zmienil aj o tom, že žalobca okrem iného nepreukázal, že na neho prešla časť pohľadávky a práva na zaplatenie zmluvnej pokuty, čo však nijako bližšie neodôvodnil a z kontextu odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa touto skutočnosťou súd zaoberal.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu bude v ďalšom konaní zaoberať sa opodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu, vo veci opäť rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ustanoveniami CSP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).